

но царство Отца и Сына и Св. Духа" . . . " и се състои отъ ектении („велика“—въ началото на Л-та „малка“ — въ срѣдата и „сугуба“ — въ края на Л-та), пѣне на антифони (изобразителни), пѣснитѣ „Единородний Сыне“, входъ съ Евангелието, трисвятата пѣсень (Святый Боже), четене на Апостола и Евангелието. Антифонитѣ, които се пѣятъ въ Литургията (първи и втори), сж псалмитѣ 102-и и 145-ти; третиятъ антифонъ съставляватъ „Блаженствата“. „Единородний Сыне и Слове Божій“ е пѣсенъта, съ която се изповѣдва Исусъ Христосъ като синъ Божій, изпълненъ отъ Пресвета Богородица — Приснодева Мария. Следъ нея иде входа съ евангелието, нареченъ „малъкъ“ (за разлика отъ „голѣмия“ — при Л-та на вѣрнитѣ). При него се четатъ (пѣятъ) евангелскитѣ блаженства, които сж стихове отъ проповѣдта на планината, въ които Исусъ Христосъ посочва пѣтя къмъ блаженството: смирение, скръбъ по грѣха, милосърдие, кротость, миротворство и пр. Презъ времетраене пѣнето на евангелскитѣ блаженства — дяконътъ, съ евангелие въ ръка, излиза отъ олтаря, отива въ срѣдата на храма и възгласа: „Премудрость, прости“, следъ което влиза въ олтаря, а пѣвцитѣ пѣятъ „Приидите, поклонимся“. „Трисвятата пѣсень“, наречена така, защото се повтаря въ нея три пѣти думата „святый“, се пѣе следъ възгласа на свещеника „Яко святъ еси, Боже нашъ, и Тебѣ славу возсылаемъ, Отцу . . . нынѣ . . .“ и пр. Преди това, дяконътъ, застаналъ предъ иконостаса до иконата на Спасителя, възгласа „Господи, спаси благочестивия и услыши ни“, който пѣвцитѣ подема въ следъ възгласа на застаналия въ срѣдата на царскитѣ двери, съ лице къмъ богомолцитѣ, дяконъ „И въ вѣки вѣковъ“, и изпѣването на „Аминъ“ — пѣвцитѣ започватъ трисвятата пѣсень: „Святый Боже, Святый Кръпкій, Святый Безсмертный, помилуй насъ“. На празници: Великденъ, Св. Троица, Рождество, Богоявление, на Лазаровата и Великата сѣботи, вмѣсто трисвятата пѣсень се пѣе: „Елицы во Христа крестистеся, во Христа облѣкостеся, аллилуѳа“, а на Кръ-

стопоклонната недѣля, на Воздвижение на Св. Кръсть се пѣе: „Кресту Твоему поклоняемся, Владико, и святое воскресение Твое славимъ“. Следъ това иде четенето на апостола, което се предхожда отъ възгласа „Вонмемъ, Миръ всемъ, Премудрость“, следъ който пѣвцитѣ пѣятъ 3 пѣти „Аллилуѳа“, а евангелието се предхожда съ „Премудрость прости, услышимъ . . . (пѣвцитѣ „И духови Твоему“) „Миръ всѣмъ“ (пѣвцитѣ: „Слава Тебѣ, Господи, Слава Тебѣ“). Преди четене на апостола се чете прокименъ: напр. „Буди, Господи, милость Твоя на насъ, якоже уповахомъ на Тя . . . или „Величитъ душа моя Господа“. Следъ евангелието се чете „сугубата“ ектения, а следъ нея — ектенията за оглашенитѣ, започваща съ думитѣ: „Помолитесь, оглашеніи, Господеви“ и свършваща съ: „Елицы, оглашеніи, изыдите, оглашеніи, изыдите, елицы, оглашеніи, изыдите, да никто отъ оглашенныхъ“ . . . Третата часть — „Л-та на вѣрнитѣ“ (наречена така, защото на нея могатъ да присѣствуватъ само „вѣрни“ — приели кръщеніето) започва съ две кратки ектении, първата отъ които има начални думи: „Елицы и вѣрніи, паки и паки миромъ Господу помолимся“. Презъ време на „Л-тията на вѣрнитѣ“ се извършватъ следнитѣ главни действия:

1) Пренасяне даровѣтъ отъ жертвеника на престола („голѣмия входъ“); 2) приготвяне вѣрующитѣ къмъ освещение на даровѣтъ; 3) възбуждането имъ за достойно предстояние при причастяването (евхаристия) и началото на причастяването; 4) възнасяне на даровѣтъ, и освѣтяването имъ; 5) спомяне членовѣтъ на небесната и земна църкви; 6) приготвление къмъ причастяване; 7) причастяване на свещенослужителитѣ и мирянитѣ, и благодарение следъ причастнето; 8) благословение при излизане отъ храма и отпускъ. I Пренасяне на Св. Дарове отъ жертвеника — на престола: Следъ втората ектения се пѣе „Херувимската пѣсень“ („Иже Херувимы тайно образующе“ и пр.), която свършва съ трикратно „Аллилуѳа“, което е сжщността на тази пѣсень, а останалитѣ думи сж наставления какъ да се посрещатъ и приематъ